

Krzysztof CZAPLA SAC
Zakopane

CZAS NAGLI, BY PODJĄĆ WEZWANIE FATIMY!

Niezmiernie interesującym jest dziś to, że po 105 latach od objawień w dolinie Cova da Iria w 1917 r., z jednej strony tak naprawdę cały świat słyszał o Fatimie, z drugiej jednak Przesłanie Matki Bożej dalej pozostaje w pewnym sensie nieznane. I nie chodzi tu jedynie o tzw. tajemnice fatimskie, lecz o fundamentalne treści samego Orędzia. Czy dziś następujące stwierdzenie: jeśli we wszystkich parafiach na świecie odprawiane byłoby nabożeństwo fatimskie 13. dnia miesiąca, to dalej prośba Matki Bożej pozostaje niewypełniona – wzbudziłoby w nas zadziwienie? A jeśli tak, to co byłoby przedmiotem naszego zdziwienia?

Zapytajmy zatem: czego wymaga od nas Matka Boża, której głos usłyszał świat w Fatimie? Jakie są Jej wskazania i co powinniśmy uczynić, by wypełnić Jej prośbę? Dlaczego nabożeństwo 13. dnia miesiąca we wszystkich parafiach świata nie jest wystarczające, by uczynić zadość Jej wskazaniom?

Wszystkie te pytania, mają wspólny mianownik, który należy bardzo jednoznacznie wyartykułować: nabożeństwo fatimskie 13. dnia miesiąca nie jest treścią Orędzia z Fatimy, nie jest ono odpowiedzią na prośbę Maryi, a jedynie formą przypomnienia faktu objawień! Jest to jedynie informacja porządkowa dotycząca Pastuszków, jak mają postępować. Otóż tradycję modlitwy w ten fatimski dzień wprowadził ks. Manuel Nunes Formigão wzorując się pobożnością i praktyką procesji różańcowych w Lourdes. Pragnąc ratować katolicką wiarę w Portugalii, nawiedzając sanktuarium w Lourdes w 1909 roku ślubował Matce Bożej, że będzie jej gorliwym apostołem, obiecał poświęcić całe swoje życie temu świętemu przedsięwzięciu. I to on został skierowany przez Patriarchę Lizbony do zweryfikowania domniemanych objawień, jakie miały miejsce w 1917 roku.

Wysłuchajmy się zatem w słowa Maryi, by dostrzec istotę Jej prośby, która winna znaleźć wypełnienie w naszym apostołstwie, modlitwie i zaangażowaniu. Przy pierwszym spotkaniu 13 maja 1917 roku Maryja zaprasza dzieci, by przychodziły każdego 13. dnia przez kolejne miesiące. W jakim celu? Obiecuje, że później powie im: kim jest i czego pragnie! Zatem przychodząc w kolejne miesiące dopiero poznają imię Pięknej Pani i treść Jej Orędzia. Przy pierwszych spotkaniach Pani z Nieba wezwie do odmawiania codziennej modlitwy różańcowej.

Zauważmy tu dość istotne słowo: Maryja nie prosi o modlitwę różańcową, lecz o codzienną (!) modlitwę różańcową.

Po takim wprowadzeniu Niebieska Pani ukaże Pastuszkom wizję piekła, a następnie przekazuje im zasadniczą treść Orędzia. Pedagogia Matki Bożej nie jest tu przypadkowa. Maryja ukazuje bowiem świat w zupełnie innej optyce, poszerza nasze patrzenie, które zacieśniło się do postrzegania jedynie doczesnego i zmysłowego wymiaru. Treść wizji otwiera nam oczy i uświadamia, iż rzeczywistość wokół nas to nie tylko to, co dostrzegają zmysły. Zauważmy! Objawienia w Fatimie mają miejsce w czasie, kiedy trwa I wojna światowa, niemal natychmiast po ich zakończeniu wybucha rewolucja komunistyczna, później zaś świat doświadcza cierpień II wojny światowej. W perspektywie doczesności można by zatem stwierdzić, iż gdyby nie było np. Lenina, nie byłoby rewolucji, czy też bez Hitlera nie byłoby II wojny światowej. Natomiast Fatima daje nam do zrozumienia, iż tego rodzaju myślenie jest błędne, gdyż czym innym jest przejaw zła, a czym innym samo zło. Skoro tak, to należy wybrać inne środki zaradcze. Świat zamknięty w doczesności zmagają się jedynie z jakże różnorodnymi przejawami zła, ale to nie prowadzi do rozwiązania problemu. Oto Maryja ukazuje inną drogę, trzeba nam szukać i okiełznać zło u źródła, usunąć przyczynę, a nie skupiać całej uwagi na jego wielorakich skutkach.

Co jest istotą Fatimskiego Przesłania?

Istotą, czy też „duszą” Przesłania jest Serce, tzn. dar nabożeństwa do Niepokalanego Serca Maryi. Fatimska Pani przychodzi do swoich dzieci, ukazując drogę ratunku przed złem i sposób przemiany całego świata. „Bóg pragnie ustanowić na świecie nabożeństwo do Mego Niepokalanego Serca”. Jeśli zrobi się to, jak mówi Maryja, o co prosi Bóg, wiele dusz zostanie uratowanych przed piekłem, wojna się skończy, nastanie pokój na świecie, nie będzie głodu, sprawiedliwi nie będą prześladowani, Rosja się nawróci i jej błędy nie będą rozlewać się po świecie, nadejdzie czas tryumfu Jej Niepokalanego Serca.

Mówiąc o nabożeństwie do Niepokalanego Serca Maryi, konieczne jest pewne dopowiedzenie: kult Niepokalanego Serca był znany dużo wcześniej, jednak to dopiero Fatima bardzo konkretnie nakreśliła jego formę. Nabożeństwo to, zgodnie ze słowami Maryi, ma wymiar poświęcenia się Jej Niepokalanemu Sercu oraz wynagrodzenia za grzechy w pierwsze soboty miesiąca. Świadomi jesteśmy wielkich wydarzeń związanych z poświęceniem świata, Rosji, Kapłanów, Kościoła Niepokalanemu Sercu Maryi, jakich dokonali papieże: Pius XII, Paweł VI, Jan Paweł II, Benedykt XVI i Franciszek.

Poświęcenie jednak to nie wszystko. Prośba Maryi zawiera również wezwanie do wynagrodzenia w pierwsze soboty miesiąca. Co kryje się pod tym stwierdzeniem, wyjaśniła Maryja bardzo konkretnie s. Łucji w 1925 roku. Przez pięć kolejnych miesięcy, w pierwsze soboty, powinniśmy przystąpić do spowiedzi św., przyjąć komunię św., odmówić jedną część różańca oraz przez 15 minut roz-

myślać o obecności Maryi przy Jezusie, o czym mówią tajemnice różańcowe. Rozmyślać, co należy podkreślić, a nie odmawiać różaniec, który to jest odrębnym elementem tego nabożeństwa. A czynić to powinniśmy, wzbudzając w sercu intencję wynagradzającą Niepokalanemu Sercu Maryi.

Taki kształt Fatimy został przypomniany w Polsce w 1946 roku z racji poświęcenia naszego Narodu Niepokalanemu Sercu Maryi. I taką drogę ocalenia wybrała wówczas Polska, o czym również nie powinniśmy zapominać, a co zostało ponowione uroczystym aktem w Polskiej Fatimie 6 czerwca 2017 roku.

Czas zatem dostrzec pełną prawdę o Fatimie, w której centrum jest nie sensacja, czy apokaliptyczne proroctwa, lecz Serce Maryi „zatroskane o wieczne zbawienie wszystkich ludzi” – jak powiedział Jan Paweł II na Krzeptówkach (1997). Czas podjąć nabożeństwo wynagradzające w pierwsze soboty miesiąca, zgodnie ze wskazówkami jakie dała w Fatimie, a jakie zatwierdził Kościół. W ten sposób w pełni odpowiemy czynem na wezwanie Maryi i przyczynimy się do nadejścia czasu pokoju, nawrócenia Rosji i triumfu Jej Niepokalanego Serca.